

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvad kan statsministeren og udenrigsministeren oplyse om forhandlingerne om et nyt nationalt kompromis i tilknytning til forslaget om en EU-forfatningstraktat?«

Af Keld Albrechtsen (EL), Line Barfod (EL), Pia Boisen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL). (Forespørgslen anmeldt 28/10 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 5/11 2004).

Begrundelse

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til statsministeren og udenrigsministeren, fordi det lykkedes at få koordineret de to ministres kalendere så meget, at det endelig kunne lykkes at få den her debat. Vi havde ganske vist gerne set, at debatten havde fundet sted tættere på det tidspunkt i november, hvor aftalen om det nye nationale kompromis blev indgået.

Kl. 15.00

Efter vores opfattelse er den aftale i alt for høj grad kommet til veje bag lukkede døre, og uden at der har været den tilstrækkelige folkelige inddragelse i debatten. Der har været en betydelig, kan man kalde det, folkelig inddragelse af SF's medlemmer, som har haft en urafstemning om sagen. Men vi finder i Enhedslisten, at aftalen mellem de fem partier, det nye nationale kompromis, i langt højere grad burde have afventet en offentlig debat og i alt for høj grad er foregået bag lukkede døre. Derfor har vi ønsket at få den her debat om indholdet i den aftale.

Vi mener, at Unionstraktaten, forfatningstraktaten, som skal til folkeafstemning i 2006 – har statsministeren vist sagt – både er centralistisk og udtryk for militarisering og nyliberalistisk, konservativ politik.

Derfor er det naturligvis også med betydelig forundring, at vi har noteret os, at et flertal af medlemmerne i SF har valgt at sige ja til forfatningstraktaten, ikke mindst på baggrund af at der nu er lavet en aftale mellem fem partier her i Folketinget, som kun gør ondt værre, som oven i alle de problemer, som er i selve forfatningstraktaten, ydermere tilføjer det problem, at en række beslutninger, der tidligere skulle have været truffet af den danske befolkning ved folkeafstemninger, nu i realiteten, hvis forfatningstrak-

taten vedtages, kan træffes bag lukkede døre i et forhandlingsudvalg mellem disse fem partier, således at den beføjelse, som hele befolkningen og samtlige vælgere i dette land havde, flyttes over til en sådan kreds af partirepræsentanter, der så sidder og forhandler om, inden for hvilke områder i EU vetoretten i fremtiden skal ophæves.

Det synes vi er stærkt utilfredsstillende, og det håber vi at vi nu kan få en omfattende offentlig debat om i de måneder, der ligger inden folkeafstemningen. Det er såmænd i al sin enkelhed årsagen til, at vi har bedt om at få den her debat i dag og om en redegørelse fra de to ministre om den aftale, som de har indgået med SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den politiske aftale om Danmark i det udvidede EU blev indgået den 2. november sidste år. Aftalen blev indgået mellem regeringspartierne, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF. Aftalen blev efterfølgende bekræftet ved urafstemningen i SF om den nye EU-traktat, hvor et meget stort flertal af SF's medlemmer anbefalede et ja.

Hensigten med aftalen er at skabe en så bred enighed som muligt blandt Folketingets partier om nogle overordnede rammer for den fremtidige europapolitik på grundlag af den nye traktat. Samtidig fastlægger aftalen, hvordan partierne bag aftalen vil forholde sig til nogle af de centrale elementer i den nye traktat.

Jeg vil godt sige, at der er tale om en historisk aftale, som på mange måder udgør en milepæl i dansk Europapolitik. Og det er der særlig tre gode grunde til.

For det første er aftalen fremadrettet. Den indeholder ikke nye forbehold. Den rummer vigtige, positive målsætninger om, hvor vi gerne vil have at EU skal bevæge sig hen både generelt og konkret. Det ændrer naturligvis ikke ved, at aftalepartierne fortsat vil være politisk uenige på mange punkter, når det kommer til den konkrete politik. Her vil vi selvfølgelig dele os efter anskuelser, som vi gør det i den øvrige daglige politik her på Christiansborg. Det efterlader aftalen rigelig plads til.

Kl. 15.05

Men aftalepartierne er enige om, at den nye traktat er en bedre ramme om det fremtidige